

Izhaja

vsak četrtek, ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXV.

V Celovcu, 15. marca 1906.

Štev. 11.

Na shode!

„Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“

priredi

v nedeljo, dne 18. t. m.

sledede shode:

**Dobrlavas.
Galicija.
Vogrče.
Švabek.
Škocijan.
Djekše.
Mižica.
Črna.
Veliki Strmec.**

Spored: **Volilna reforma.**

Vse natančnejše v posebnih vabilih.

Slovensko kršč.-soc. pevsko in delavsko društvo za Bistrico-Podsinjovos in okolico ima svoj ustanovni shod dne 18. marca ob 1/2 1 uri popoldne pri Gašparju v Podsinjivasi. K obilni udeležbi vabi vse somišljenike sklicatelj.

Vabilo.

„Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ priredi v četrtek, dne 22. marca t. l., ob 1/2 3. uri popoldne, v dvorani gostilne „Buchenwald“, Vetrinjsko obmestje v Celovcu, svoj

letni občni zbor

po sledečem sporedu:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo o delovanju deželnega zbora.
5. Politični položaj v državi in deželi.
6. Volitev odbora.
7. Posebni predlogi in nasveti.

Z ozirom na važnost političnega položaja, ki se ima stvariti v bližnji bodočnosti z novo volilno reformo, uljudno prosimo vse ude katoliško-političnega in gospodarskega društva in vse zavodne Slovence sploh, da se gori naznanjenega zborovanja udeležijo v mnogobrojnem številu. Nikdo naj ne izostane, kdor ni zadržan po kakem posebnem in nujnem opravilu. Slovenci, 22. t. m. vsi v Celovec na zborovanje!

Protestni shodi.

Shod v Prevaljah.

Shod političnega društva za koroške Slovence, ki se je vršil pri nas dne 4. marca, se je prav dobro obnesel. Shod je sklical g. Smodej; predsednikom je bil izvoljen gosp. Oražem in zapisnikarjem g. Ferd. Godec. Kot vladni zastopnik je funkcioniral g. Kakl iz Velikoveca.

G. Smodej je raztolmačil zborovalcem splošno volilno pravico, od katere smo koroški Slovenci pričakovali rešitev, in pokazal nam, da nam je Gautschova volilna predloga prinesla nove krivice mesto pričakovane pravice ter je ob glasnem pritrjevanju zborovalcev zahteval, da naj Slovence puste skupaj in Nemce skupaj, in nam naj privoščijo vsaj dva državna poslanca.

Gospod Dobrovc je razsvetlil kričečo volilno zgodovino v Avstriji, ošibal nemško predrznost in grabežljivost ter je rekel, da se moramo koroški Slovenci do zadnjega braniti take volilne

krivice, kakor nam jo ponuja sedaj vlada; besede, ki so izvzale občno odobravanje. Nato je prebral resolucijo, ki se po vsebini ujema z resolucijami, ki so bile sklenjene pri drugih zborovanjih z dostavkom, da se naj mesta in trgi ločijo od kmetskih občin, kakor je bilo do sedaj. — Gosp. predsednik se zahvali na to zborovalcem za obilno udeležbo ter zaključi shod.

Shod v Bilčovsu.

Kdor je bral poročila o zadnji dopolnilni državnoborski volitvi za celovsko-velikovški okraj, pač ni mogel prezreti, kako vrlo so volili naši ljudje v najskrajnejših dveh občinah celovskega okraja, v Bilčovsu in Vesci. Tu so slovenski volilci pokazali, da so v resnici na svojem mestu, res moške, ki se zavedajo svojih pravic in storijo tudi svojo polno dolžnost, kadar je treba. To je tudi pokazal politični shod, ki se je vršil v nedeljo 11. t. m. v Bilčovsu, v prostorih Miklavževe gostilne. Ob 3. uri popoldne je bilo zbrano že toliko ljudstva, da je bilo v gostilni premalo prostora in je moralo veliko poslušalcev ostati zunaj. Navzočih je bilo gotovo veliko nad 200 ljudi obeh omenjenih občin, kateri štejeate obe skupaj komaj nad 1200 prebivalcev. Predsednikom shoda je bil izvoljen g. Martič, p. d. Plavec, zapisnikarjem pa g. župnik Vintar. O volilni reformi je govoril g. Ekar iz Celovca. V skoraj poldrugo uro trajajočem govoru je g. govornik razkril vso krivico vladnega načrta volilne reforme za koroške Slovence in zborovalci so z vidnim zanimanjem sledili njegovim izvajanjem. Splošna ogorčenost se je polastila vseh zborovalcev in vsakomur se je bralo z obraza, da je pripravljen po svojih močeh delati na to, da bi se odvrnila nevarnost, ki preti našemu narodu. G. župnik Vintar je na to predlagal in pojasnjeval resolucijo, katera se je potem soglasno sprejela. Nadalje je bil še govor o razdružitvi katoliškega zakona in se je tudi v tej zadevi sprejela predlagana resolucija, na kar je predsednik zaključil zborovanje. Po shodu so potem navzoče še razveseljevali vrli bistriški pevci Zoraši, katere moramo pohvaliti, da so v kratkem času svojega vežbanja že prav lepo napredovali. Shod se je izvršil v resnici kar najboljšje, za kar gre gotovo vsa čast zavednemu prebivalstvu občin Bilčovs in Vesca. Le tako vztrajno naprej!

Shod v Dolinčicah.

Shod, ki je bil napovedan na 11. marca v Dolinčicah pri Rutarju, se je vrlo dobro obnesel. Sicer se je bilo bati iz začetka, da shoda ne bo, a nabralo se je okoli 6. ure polna soba kmetov. Bili so res vsi ene misli, enega srca, ko jim je dr. Ehrlich v polurnem govoru pojasnil položaj, v katerem se nahajamo koroški Slovenci vsled Gautschovega načrta za volilno reformo: čutili so vsi potrebo, da se v tem usodepolnem trenutku ves narod kot en mož v bran postavi. Govornik je razvil sledeče misli: Bil je čas, ko je cesar sam postavte delal, vitez z orožjem na vojske hodil, kmet pa delal za oba! A to je bilo. Cesar je delil svojo pravico z ljudstvi: češ, ljudstvo naj si samo bremena nalaga: človek laže nosi, kar si sam nalaga. Orožje naše torej je volilen listek! A gorje nam! Kar se je nam dalo z eno roko, to se vzame z drugo. Kako to? Tri poslance bi po pravici mogli zahtevati, dva smo hoteli, enega so nam dali. A še temu so potrgali roke in noge in v želodec so mu položili kamen, na katerem tudi on pogine. Ako so nam Velikovec, Rožek, celovsko slovensko okolico, Podkloster itd. odtrgali, niso nam vzeli ude? Ako so nam vmes tlačili Borovlje, niso mar hoteli, da bi na rdečkarjih še zadnji naš up po vodi splaval? Je s takšnimi sovražniki mir mogoč? Nismo ravno radi svoje miroljubnosti tako daleč prišli? Zaradi svoje potrpežljivosti, lahkovernosti in malomarnosti? A to edino nas še oju-nači! Hvala Bogu, da je sovražnik zmagal samo nad našo miroljubnostjo in malomarnostjo! Naj zdaj gleda našo močatost, pogum in naj sluša

pravične zahteve! Naj sliši in naj se nanči, da je 100.000 Slovencev več kot 24.000 Nemcev, ki pa oboji dobe po enega poslanca. Soglasno se je sprejela predlagana resolucija.

Shod v Grebinjskem Kloštru.

Tudi pri nas se je vršil protestni shod proti volilni reformi. Čeravno je bil shod šele v zadnjem trenutku naznanjen, zbralo se je 11. t. m., koj po predpoldanski božji službi v župnišču daleč čez 100 volilcev, skoraj brez izjeme kmetov. Za predsednika shoda je bil enoglasno izvoljen g. Janez Nedved, p. d. Hole, krepek slovenski mož, in za zapisnikarja g. organist Ignac Lekše. Okrajno glavavarstvo ni poslalo zastopnika. Edini govornik, domači župnik, g. Jaka Kindlman, je v eno uro trajajočem govoru bičal nameravano volilno reformo, ki je za koroške Slovence prav deforma, to je, narodni in politični pogin, posebno pa za velikovski okraj, ki je zvezan z nemškim Svincem in Starim Dvorom, in je v slučaju, ako volilni načrt obvelja, vsaka volilna udeležba za Slovence brezuspešna. Obsojeni smo v narodno smrt. Ministrski predsednik je pri skovanju načrta za koroške Slovence ravnal po starem načelu: divide et impera. To je prosto v slovenščino prestavljeno: razreži in vrzi nemškim nacijonalcem koroške Slovence v grlo. Moli, delaj in prav voli, to bi imelo biti geslo vsakega poštenega Slovenca; toda ako obvelja vladni volilni načrt, ne pridejo Slovenci v velikovski okoličici v položaj, da bi prav, to je slovensko in krščansko volili. Kakšna krivica od vlade do domoljubnih slovenskih prebivalcev! Mi občutimo zdaj šele prav znatno, da na Dunaju nimamo g. Grafenauerja, ki bi bil z vso močjo deloval na to, da bi takšna spaka ne zagledala belega dne. In zato: nostra culpa, naša krivda, ki se nad nami maščuje. Iz tega se tudi spozna važnost volitev. Ne za pečjo sedeti ali odpasti k nemčurjem! G. govornik posebno na srce poklada poslušalcem, naj ta roka, ki je podpisala protest proti reformi volilnega zakona, v nobenem slučaju ob času volitev ne odda glasovnice za nemško-nacijonalnega kandidata, ki bi se potem potegoval za pogubonosno volilno reformo. Ostanimu dosledni in moške, zdrave slovenske korenine. Govoru je sledilo splošno odobravanje celo takšnih, ki so bili v narodnem oziru ne topli ne mrzli. Tudi resolucija se je prebrala in razložila in bila soglasno sprejeta. Ko se nihče ni več oglasil k besedi, je g. predsednik s primerno zahvalo zborovalcem zaključil shod.

Shod v Kotmarivasi.

Po dopoldanski službi božji se je vršil v Kotmarivasi shod v hiši g. Prosekarja, nekdanji orožniški vojašnici. Shod je bil za kotmirske razmere jako dobro obiskan, da, lahko se reče, v Kotmarivasi že kmalu ni bilo tako dobro obiskanega političnega shoda. Kdor pozna razmere v kotmirski občini, oni grozni terorizem ponemčurjenih mogočnežev, in je bil na shodu, bo potrdil, da je bil ta shod za vladajoče razmere res prav dober. Za predsednika je bil izvoljen g. Matej Prosekar, zapisnikarjem pa domači župnik g. Ebner. Kot govornik je nastopil tajnik političnega društva g. Ekar in razložil krivico, ki bi se zgodila koroškim Slovincem, ako bi se sprejel v državnem zboru vladni načrt volilne reforme. G. Ebner je nato utemeljeval tozadevno resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta. Na shodu se je izrazila tudi želja, da bi meseca majnika priredilo politično društvo v kotmirski okolici velik politični shod, ki bi bil velikanskega pomena za probujo naroda. Nadejamo se, da bo politično društvo drage volje ugodilo v tej stvari želji kotmirskih rodoljubov. Kakor je torej razvidno, se je tudi v kotmirski občini zopet pošteno začelo daniti. Bog daj lepega dneva!

Shod v Pečah.

Shod se ni vršil, kakor v „Miru“ naznanjeno v Št. Lenartu, ampak z ozirom na zadnji shod na Brnci in razmeram potrebno v Pečah

v podkloštrski občini. Shod je bil sijajen. Zbralo se je lepo število mož kmetov, vsi navdušeni za narodno stvar. Po pozdravu na zborovalce se voli za predsednika zborovanja posestnik g. Ign. Mikula, za tajnika g. Matija Wutti. Kot vladni zastopnik je bil navzočen občinski svetovalec g. Pečar iz Peč. Govornik g. Hochmüller razklada v nad eno uro trajajočem govoru razvoj državnega zbora od leta 1848 do danes, na kak način so se volili poslanci do danes, ko imamo pred seboj vladno predlogo o splošni, enaki in tajni volilni pravici. Treba je bilo v ta namen razdeliti deželo v volilne okraje in to priliko so porabili naši nasprotniki Nemci, da nas Slovence na Koroškem politično in narodno zatrejo in ugonobijo, kajti, ako narod slovenski na Koroškem nima svojih zastopnikov, mora sčasom izginiti še živ iz te zemlje, ker Nemci storijo vse potrebno, da se mi Slovenci ne moremo razviti. Naslanjala se je c. k. vlada pri razdelitvi volilnih okrajev seveda le na koroške politične tri kralje, nemške poslance dr. Steinwender-ja, Dobernig-a in dr. Lemiš-a, ki so zatrjevali, da se na Koroškem ni treba ozirati na narodno manjšino, ker voli dve tretjini Slovencev itak nemški in le ena tretjina slovensko. Proti taki laži se odločno protestira. Naj se razdelijo volilni okraji tako, da bomo Slovenci volili med seboj, potem se bode videla resnica. Poudarjal je govornik, da je sveta dolžnost slovanskih, posebno pa slovenskih poslancev, da izposlušajo za nas pravično razdelitev volilnih okrajev, ali naj pa glasujejo proti tej predlogi, ker so drugače oni krivi naše narodne smrti. Splošno odobravanje in ploskanje je sledilo navdušenemu govoru.

Nadalje se oglasi za besedo preč. g. dekanjski svetnik Einspieler, ki je razlagal, kakšne predprave so imeli do sedaj različni stanovi pri zastopstvu v državni zbor, katere se sedaj odpravijo s splošno in enako volilno pravico, in je upati, da bode delovanje na tej podlagi voljenih poslancev plodonosno, da ne bodo razbijali in trtili dragega časa v državnem zboru, kakor zadnjih devet let, ampak res delali v prid ljudstva in v prid Avstrije. Č. g. V. Poljanec, župnik v St. Juriju, je poudarjal, da je od pravične razdelitve odvisno tudi versko vprašanje, kakor še posebno šolske zadeve. Kakoršni bodo poslanci, v takem duhu se bodo izdajale tudi postavbe. Po predlaganem volilnem načrtu pa bi katoliški poslanci ne mogli prodreti. Č. g. R. Rotter, provizor v Šmarjeti, je jako spretno rešil vprašanje, zakaj se duhovniki vtikajo v politiko, posebno zakaj proti takemu krivičnemu volilnemu načrtu.

Shod na Želinjah.

Natlačeno je bilo župnišče vrlih narodnih kmetov iz cele okolice, da, še iz daljnih Djekš smo videli udeležence. Ob 4. uri se je shod otvoril. Vladni zastopnik je bil g. Šturm, poštar v Trušnjah. Prvi govornik, g. J. Dobrovc, je razložil na kratko zgodovinski razvoj ljudskega zastopstva pri zakonodaji. Na to je dokazal, kako krivična je bila dosedanja volilna postava zlasti v narodnostnem oziru. Tem krivicam hoče ministrski predsednik z novim volilnim zakonom storiti konec. Toda z načrtom, ki se je izdelal za Koroško se bo pa doseglo ravno nasprotno. Ta načrt ne sme postati postava! Ako Slovenci plačujemo denarni in krvni davek, hočemo tudi imeti pravice. Ako smo enaki pri dolžnostih z drugimi narodi, bodimo tudi pri pravicah. Najodločnejše zahtevamo tri poslance in izločitev velikovškega okraja iz nemškega volilnega okraja. Tozadevna protestna resolucija se je enoglasno sprejela. Č. g. V. Poljanec, župnik v St. Juriju, je poudarjal, da je od pravične razdelitve odvisno tudi versko vprašanje, kakor še posebno šolske zadeve. Kakoršni bodo poslanci, v takem duhu se bodo izdajale tudi postavbe. Po predlaganem volilnem načrtu pa bi katoliški poslanci ne mogli prodreti. Č. g. R. Rotter, provizor v Šmarjeti, je jako spretno rešil vprašanje, zakaj se duhovniki vtikajo v politiko, posebno zakaj proti takemu krivičnemu volilnemu načrtu.

Shod na Želinjah.

Slovensko kršč.-soc. delavsko društvo

imelo je v nedeljo zvečer pri Cavniku svoj protestni shod zoper nameravano volilno reformo. G. govornik je poročal o kritiki, ki jo je predlog našel doslej v državnem zboru. Kar je rekel Sylva Tarouka o delovanju avstrijske vlade, velja popolnoma tudi za ta predlog: „Naša politika v narodnih, socialnih in gospodarskih potrebah ljudstva je bila: od slučaja do slučaja odnehati pred postopanjem radikalnih in social-demokratskih strank. Nikdar se ta politika ni brigala za kako načelo, nikdar za to, kar je prav in pošteno! Tako se je podkopal ugled države, tirjalo se je vedno več, in nikdo ni zadovoljen s tem, kar se je doseglo. Parlament je bil nezmožen, nezmožna pa je tudi vlada; zdaj se je državni zbor podivjal in razdivjano je vse javno življenje. Če kje, kaže

se pri volilni reformi za Koroško, kakšna je naša vlada. Na eni strani se zagotavljajo narodom pravice in obeta v reformi združevati volilce po narodnostih, da ne bo prepira pri volitvah, tukaj pa se narodna masa raztrga; na ljubo neki radikalni stranki se vlada ne briga za besedo ministrskega predsednika in ne za pravice manjšine.

Shod je sprejel enoglasno sledečo resolucijo:

1. Delavsko društvo ugovarja najodločnejše proti razdelitvi Slovencev na Koroškem v razne volilne okraje, ter tirja, da se jim dasta dva mandata.

2. Ob enem ugovarja društvo proti združitvi mest s kmetijskimi občinami.

3. Delavsko društvo v Celovcu pričakuje od vseh slovanskih poslancev, da bodo zastopali pravice koroških Slovencev; in da

4. glasujejo proti ti reformi, če se ti upravičeni tirjatvi ne ugodijo.

Nadalje je poročal g. Ekar o prizadevanju vsenemcev in socialdemokratov razrušiti krščanski zakon.

Delavsko društvo je sprejelo enoglasno tudi to resolucijo:

„Delavsko društvo v Celovcu obsoja najodločnejše agitacijo, ki se je zadnji čas pričela zoper krščanski zakon kot temelj krščanske kulture in pravega napredka, ter hočemo sodelovati z vsemi močmi, da se vzdrži ta faktor naše civilizacije.“

* * *

Shoda v Srejah in Škocijanu sta v nedeljo izostala. Prvi, ker so tamkaj osepnice, drugi pa zato, ker je nenadoma obol el g. Grafenauer, ki je bil določen za govornika.

Koroške novice.

Na občni zbor političnega društva! Kakor smo že dvakrat naznanili v našem listu, vrši se v četrtek, dne 22. t. m., ob 1/3. uri popoldne v prostorih gostilne „Buchenwald“ v Celovcu občni zbor političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem. Društvo gotovo pričakuje velikanske udeležbe in to po vsej pravici, kajti vsak, kdor le količjak zasleduje delovanje tega društva, mora priznati, da se je pošteno potrudilo za dosego svojega namena: narodno-politično probujo Slovencev na Koroškem. Omenimo naj le živahno delovanje društva ob priliki nadomestne državnozborske volitve v celovško-velikovškem okraju iz preteklega časa. V koliko posameznih slučajih je društvo posredovalo v korist koroškim Slovincem! In sedaj v zadnjem času! Ali nima vsega dela za dosego poštene volilne reforme za koroške Slovence politično društvo na svojih ramah? Dela ogromno, ali delavcev malo, kajti koroški Slovenci se še vse premalo zanimajo za to velevažno društvo. Gotovo je sveta narodna dolžnost vsakega koroškega Slovenca, da bi bil član tega društva. Da, potem bi bilo delo lahko, potem bi bilo društvu v vsakem oziru lahko nastopiti z vsem poudarkom in samozavestjo. Zato se obračam tem potom na vse koroške Slovence s pozivom, da naj se udeleže v čim največjem številu letošnjega občnega zbora,

Podlistek.

Zaradi petelina.

J. V.

Prostorno dvorišče, kakor se vidi navadno pred veliko kmetjsko hišo, je ločilo Kušarjev dom od Mrakovega. Med obema je vladalo dozdej medsebojno prijateljsko razmerje. Rajni Kušar in stari Mrak sta bila dobra prijatelja. In ko se je preselil stari Kušar k Sv. Martinu, so postavili Mraka za varuha še mladoletnemu Kušarjevemu Antonu.

Anton je rad ubogal svojega varuha in ga spoštoval kot očeta. Skoro vsak večer je bil pri Mrakovih in se z njimi tako sprijaznil, da so ga imeli za domačega.

Kaj bi se potem čudili, če se je zagledal Anton v lepo Mrakovo Micko in gojil skrivno željo v svojem srcu, jo dobiti za ženo.

Ko pa je Anton postal polnoleten in mu je mati prigovarjala, naj se oženi, je prosil neko nedeljo svojega krstnega botra, naj gre z njim k Mrakovim snubit Micko. In še tisti dan so sklenili prirediti ženitev na pustno nedeljo.

A prišlo je drugače. Samo za las je manjkalo, in Anton bi ne dobil Micke. Kdo bi si mislil, da zamore provzročiti tako malenkostna stvar toliko razprtije! In vendar je skoraj preprečil Mrakov petelin Kokodajsk zakonsko združitev med Antonom in Micko.

Kušarjeva mati je ravno klicala kokoši in jim razsipala koruzo. Od vseh koncev in krajev so prikodakale stare in mlade kokoši z mladim petelinom na čelu. A ko je zaslišal Mrakov petelin Kokodajsk kurji hrup pri Kušarjevih, se je takoj oglašil tudi on, meneč, da se je moralo nekaj posebnega prigoditi.

Velik in prevzetan je bil ta Kokodajsk, pravi kurji junak, da mu ni bilo para v celi vasi. Skoraj vsak dan je bil na kakem pretepu in gorje petelinu, ki je prišel v njegove kremplje! Vsakega je premagal. Posebno jezo pa je imel na Kušarjevega petelina. Hotel ga je uničiti in biti tudi pri Kušarjevih poglavar.

Ponosno se je razkoračil, zapel svoj močni kikiriki in zdiral nato proti Kušarjevim. Vse kokoši so se ga ustrašile, nekatere so celo pustile koruzo in jezno odkorakale na travnik. Tudi Kušarjevemu petelinu je zatrepalo srce in prav rad bi šel za odhajajočo družino, a ni mu pripustila njegova kurja čast. Moral je torej ostati in čakati, kaj da vse pride. Ni mu bilo treba dolgo čakati. Mrakov Kokodajsk je že jezno brskal po tleh s svojimi dolgimi kremplji in le včasih je pobral mrmraje kako zrno in zopet jezno pogledal svojega sovražnika. Vježilo ga je še bolj, ko je videl, da se ga Kušarjev petelin ne boji, saj bi drugače že davno moral odkorakati in se skriti gor na stelo! Še enkrat je močno zabrskal po tleh in se zagnal z vso močjo v nasprotnika.

Vnel se je hud boj — da, mesarsko klanje. Kokodajsk ni poznal usmiljenja in tudi Kušarjev

petelin, akoravno še mlad, je bil že pravi junak, seveda Mrakovemu ni bil kos.

Krvavi boj je trajal dolgo, tako da je bil Kušarjev petelin že v nezvesti in se Kokodajsku udal v milost in nemilost. A Kokodajsk ni poznal usmiljenja. Neprenehoma je kluval v nasprotnikov greben in oči, tako da je bil ta že čisto krvav. In gotovo bi ga danes kokodajsk usmrtil, če bi ne prišel ravno Kušarjev dvanajstletni pastir iz hleva.

Mrakovemu Kokodajsku je že večkrat obetal smrt, ker domačega petelina ni pustil pri miru. A danes, to je presegalo že vse meje. Pravična jeza se je polastila Janeza, ko je videl domačega kurjega gospodarja na pol mrtvega v krempljih neusmiljenega, prevzetnega Kokodajjskega.

„Čak, hudir, danes ti posvetim, da boš vedel, kaj imaš opraviti pri naših kokoših!“ Hitro je vzel hlevne vile in šel nad hudobnika. Kokodajsk ni zbežal, ker od same jeze prej ko ne ni videl, kaj mu preti.

Visoko je povzdignil Janez vile, kot bi hotel pobiti vola, in z vso močjo udaril po petelinu. En vrisk, in Kokodajsk je stegnil noge. Dve debeli solzi so se utrnili njegovemu očesu in izdihnil je svojo kurjo dušo.

Ko je videl Janez Kokodajjskega mrtvega, se je malo prestrašil. Kaj bodo rekli, ko opazijo, da petelina ni? Vzel je mrtvega petelina in ga nesel za domači skedenj, upajoč, da ga po noči raztrga kakšna žival.

Drugo jutro je pa zaspala vsa Mrakova družina, ker ni bilo Kokodajjskega, ki jih je zbujal vsako jutro že ob treh.

na katerem se bo razpravljalo o vseh za koroške Slovence najvažnejših stvareh. Vsak, komur je le količkaj mar narodno-politične probuje slovenskega naroda na Koroškem, se bo z veseljem odzval temu vabilu in se udeležil občnega zbora, ki bo ob enem najslajnejša manifestacija koroških Slovencev za splošno volilno pravico in gotovo najodločnejši in najvplivnejši protest proti krivici, ki naj bi zadela po vladnem volilnem načrtu koroške Slovence. Pokažite torej, da razumete važnost trenutka, pokazite, da ste zavedni možje, ki se ne dajo preslepiti po sladkih besedah nasprotnikov, in pridite v najobilnejšem številu na občni zbor. Čim več nas bo, tem krepkejša, tem odločnejša bo politično društvo nadaljevalo svojo si začrtano pot. V slogi je moč, pravi pregovor, nastopimo torej složno za svoje pravice in naše moči ne bodo strli nasprotniki, če se tako kriče in hrume. V četrtek, dne 22. t. m. popoldne torej v Celovec na občni zbor političnega društva!

„Divji lovec“ v Celovcu. Kakor smo že pred tedni naznanili, priredi slovensko delavsko društvo v Celovcu v četrtek, dne 22. t. m., ob 8. uri zvečer v dvorani društva rokodelskih pomočnikov igro „Divji lovec“. O igri sami pisati, se nam ne zdi potrebno, saj se je igrala že na vseh večjih slovenskih odrih in povsod z najboljšim uspehom, kakor je pač pričakovati od igre, katera je vzeta iz pravega narodnega življenja. Društvo se je potrudilo, da bo uprizoritev kolikor mogoče dovršenejša, in ako sodimo po znanih močeh, ki sodelujejo, smemo v resnici pričakovati najboljše uspeha. Igra je štiri-dejanska in trpi s presledki med dejanji skoraj poltretjo uro. Zato se bo tudi začelo točno ob 8. uri, da se konec preveč ne zavleče. Kakor smemo soditi po splošnem zanimanju za to igro, bo udeležba prav dobra, in v resnici je le želeči, da bi ta prireditev imela lep uspeh, saj se tako redkokdaj priredi na Koroškem kaka večja slovenska igra, ker skoraj povsod primanjkuje i sodelovalcev i sredstev. Zato sme tudi prirejajoče društvo upati, da se bo dvorana rokodelskega društva napolnila do zadnjega prostora. Ker so s to prireditvijo zvezani za društvo veliki stroški, potem tudi občinstvo ne more zameriti, da so se cene vstopnic znatno zvišale, kajti sicer bi imelo društvo velikansko izgubo. Cene vstopnicam so sledeče: sedeži v 1. in 2. vrsti 1 K 60 vin., 3. do 5. vrsta 1 K 20 vin., ostale vrste 80 vin.; Blagajna se odpre ob 7. uri, in začetek je, kakor smo že rekli točno ob 8. uri. Ob enem pa še takoj danes opozarjamo zunanje goste, da naj si morda že prej pismeno zagotovijo prostore, ker se potem zvečer, posebno ako se malo pozneje pride, težko dobi primeren prostor. Kdor želi, da se mu rezervira prostor, naj to naznani uredništvu „Mira“ ter obenem pove, v kateri vrsti. — Ker je isti dan popoldne občni zbor političnega društva, bo torej poleg resnega posvetovanja poskrbljeno tudi za zabavo, kar bo gotovo posebno vnanjim gostom ugajalo. Konec igre bo okrog 1/2 11. ure, da se ne bo nikomur treba bati, da bi zamudil vlak. Slovenke in Slovenci, nadejamo se, da boste v četrtek, dne 22. t. m. zvečer napolnili dvorano rokodelskih pomočnikov

do zadnjega prostora ter s tem zagotovili sebi lepo in pošteno zabavo, slovenskemu delavskemu društvu v Celovcu pa v vsakem oziru časten večer. Na svidenje torej pri predstavi.

Socijalni kurz. Na mnoga vprašanja odgovarjamo, da se socijalni kurz začne v torek, dne 20. t. m. dopoldne. Spored kurza se je poslal gotovo vsem, katere bi moglo to zanimati, pač pa se še ni priglasilo dosedaj zadostno število udeležencev. Pogoji za udeležbo pri kurzu so se tudi objavili in zato prosimo, da naj se nam pri-glasila dopošljejo v čim najkrajšem času, da se bo moglo vse primerno urediti zaradi hrane in stanovanj. Udeleženci kurza bodo seveda pod nadzorstvom in se bo tudi poskrbelo zato, da jim bo kurz v resnici tudi podal nekaj trajno vrednega, praktično uporabnega. Kakor smo že rekli, se še ni dosedaj priglasilo dovoljno število udeležencev. Zato se obračamo tem potom do naših posojilnic, katerih vsaka bi lahko poslala po enega mladeniča ali moža v kurz. In tudi drugače naj bi se gledalo na to, da pride kak sposoben, nadarjen mladenič v kurz. Za one, ki bi prišli na lastne stroške, se bo ravno tako poskrbelo vse potrebno, kakor pa za one, ki ne bi mogli priti na lastne, oziroma posojilnične stroške. Naj se torej v prijavi jasno pove, kako in kaj, da se bo potem moglo vse pravočasno urediti. Na vsak način pa je zadnji čas prijave do sobote, dne 17. t. m. Prosimo torej hitrih in jasnih poročil!

Za stavbeni sklad zavoda „Učiteljski dom“ so darovali za l. 1905: Gozdanje: Po 1 K: Č. g. Jan. Maierhofer, župnik; Andrej Mačnik, Balant Winkler, A. Winkler 30 v. — Lipa nad Vrbo: Po 20 vin.: Falle Val., Falle Jož., Falle Zdravko, Falle Ciril, Falle Milica. — Iz raznih krajev: Č. g. Dolinar Janko, kapelan v Dobrlivasi, 3 K; Č. g. Vuk Franc, kapelan v Železni Kapli, 3 K. Srčna hvala vsem blagim dobrotnikom.

„Croatia“. Glede na željo, katero so izrazili razni posestniki in rodoljubi, naznanjam, da sem prejel od zavarovalne zadrage „Croatia“ sledečo izjavo: „Trst 2. marca 1906. Na cenjeno Vaše vprašanje premijskega cenika, čast nam je javiti Vam, da cene, katere smo ustanovili za Koroško, ostanejo neizpremenjene in ne bomo istih sploh povišali. Podružnica zavarovalne zadruge „Croatia“ v Trstu.“

Glavni zastop „Croatie“ v Celovcu.

Spominjajte se šentjakobske šole!

Za narodno šolo v Št. Jakobu v Rožu so darovali: Lovrenc Iskra in brat v Mostiču 4 K; Oražem Andrej, mlinar v Guštanju, 3; Val. Kriegl, tajnik na Zilski Bistrici, 10; Iv. Rožman, uradni vodja „Zadr. Zveze“ v Ljubljani, 10; Posojilnica na Dolu, Štajarsko, 10; Cajhen J., župnik v Črnečah, 100; H. Travnkar v Celovcu 25; Hranilnica v Žirih, Kranjsko, 3; Knific Jos, župnik v Tomišlju, 4; Posojilnica v Košani, Kranjsko, 2; Posojilnica v Žužemberku 40; Jan. Ehrlich, c. kr. poštar v Žabnicah, 5; Markovič Peter, slikar v Rožeku, 20; Posojilnica v Št. Lenartu pri sedmih

studencih 50; Fr. Erzar, kaplan v Hrenovicah, 4; Jan. Oblak, župnik na Bledu, 2; iz nabiralnika pri Hriberniku v Srejah 5 61; Pluder Fil. v Olšeni pri Velikovcu 1 K. Skupaj 343 K 61 vin. Najprisrčnejša hvala vsem darovalcem!

Matej Ražun, župnik.

Brda na Zili. Naše poštne sele (pismošose) začeli so v zadnjem času tako hitro menjavati, kokor pezdec barvo. Skoraj vsak mesec pride „nov nositelj novic“; zadnji teden prišla sta celo dva obenem. Taka menjava poštne uslužbenec je za nas neprijetna. Kakor se čuje, so njen povod pritožbe nekaterih oseb v naši občini, katere menda težko čakajo otvoritev pošte na Brdu, katere še do danes ni. — No, nebeskih angelov nam tudi potem ne bodo nastavili kot poštne sele ali „Biftrogarje“. Vse ima svoje težave in Nemec pravi: „Kommt selten was besseres nach!“

Rabelj. V četrtek, dne 8. t. m., se je zgodila v našem rudniku velikanska nesreča — pet ljudi se je ponesrečilo. V tako imenovanem „Klarinem rovu“ se je podrl strop in zasul inženjerja Lacknerja in rudarje Jože Pickerle, Matija Bales, Anton Šternik in Vincenc Izep. Šternik je zapustil 4 nepreskrbljene otroke, Izep pa dva. Vsi štirje so Zilani. V soboto so spravili vseh pet mrtvecev izpod zemlje. Nesreča je storila grozen vtis na prebivalstvo. Kaj je bilo pravzaprav vzrok, da se je strop podrl, še ni znano. Nemški časopisi pravijo, da je ta nesreča „uganka“ za strokovnjake, naše mnenje je pa, da bi bilo mnogo manj takih „ugank“, ako bi delodajalec bolj gledal na varnost delavstva, kakor pa na druge stvari.

Špital ob Dravi. Dne 23. februarja t. l. imel je tukajšnji občinski odbor sejo. Sklenilo se je med drugim ugoditi prošnjam društva „Südmark“, in dovolila se je vsakoletna podpora 50 kron temu društvu ter sklenilo tudi, da se naprej imajo porabljati „nemške narodne znamke“ (Wehrschutzmarken) in kolekovati vsa uradna pisma in listine, ki gredo čez prag občinskega urada z znaki ali znamkami tega društva. Vsaki slovenski občini rečemo: Idi in tudi ti kolekuj vsa svoja pisma in listine z znamkami „družbe sv. Cirila in Metoda“. Kar sme eden, je tudi drugemu dovoljeno.

Radiše. Umrli je dne 24. svečana t. l. gosp. Oskar Oblak, bivši p. d. Oblak v Kozju. Rajni je bil svoj čas priden kmet, pošten in razumen gospodar, veren in zvest kristjan, katerega je spoštoval vsak človek, kdor ga je poznal. Dosegel je visoko starost 86 let. N. p. v m. — Oblakova hiša se je pred kratkim prodala. Kupil jo je g. Martin Ogris, p. d. Kopajnikov v Tucah. Prišla je torej v zanesljive in skrbne roke. Bog blagoslovi njegovo delo in trud na novem posestvu!

Medgorje. V ponedeljek dne 19. m. m. sta bila tukaj poročena: Martin Kordaš, p. d. Martincov sin, sedaj posestnik Tempelrove hiše v Draži vasi pri Grabštanju in pa Veronika Tomazič, p. d. Orličeva hči v Običah. Častitamo!

Zablate pri Grabštanju. (Ogenj.) Na pustni torek zvečer ob pol 9. uri je nastal pri p. d. Prašniku ogenj, ki je v kratkem času upepelil vse poslopje s krmo in žitom. Samo živino je rešil še sosedni sin, drugo je vse zgorelo. Go-

Mrakovi materi se je zdelo to malo čudno, začela je klicati kokoši in jim vsula koruze. Vsa kurja družina je bila že skupaj, le poglavarja ni bilo. Vse klicanje je bilo zaman. Zdaj je Mrakinjo zaskrbelo, šla je gledat v kurjico, a tudi tukaj ga ni bilo. Ali ga je kak hudobnež zaprl ali pa ga je vzela žival! Pri Kušarjevih je bil vsak dan; kaj, če bi se mu tam kaj pripetilo? Jezo so imeli nanj pri Kušarjevih, to je dobro vedela, saj je večkrat slišala, kako se je hudovala nanj Kušarca, da hodi vsak dan k njim zobat koruzo in pretepat domačega petelina. Kaj, če bi ga ubili? In Mrakinji ni dalo miru, dokler ga ni šla iskat.

Doma je že vse preiskala, šla je h Kušarjevem vprašat, če ga morda niso videli.

„Da, včeraj proti večeru je bil tukaj in je zobal z našimi, potem ga pa nisem več videla!“ je odgovorila Kušarca.

In Mrakinja je šla za Kušarjev skedenj. „Oh, tukaj je v bezgovem grmu ubogi Kokodajsk, — mrtev!“

Mrakinja bi najrajši zajokala, pa menda ravno ni imela pripravljenih solz. Začela ga je preiskovati, kot preiskuje zdravnik ubitega, in kmalu je uvidela, da ga ni umorila žival ampak hudobna roka. Kdo bi mogel biti drugi kot Kušarca!

„Še za pet goldinarjev ga ne bi dala, sicer pa ne potrebujem vaših denarjev, petelina mi ne morete oživiti!“

„Vi ja kričite, da se razlega po celi vasi, vse že poslušajo vaše neumnosti. Sram bi vas moralo biti zaradi take malenkosti upiti in dolžiti mene po krivem!“

„Naj izve vsa vas, da vi pobijate kokoši!“ In Mrakinja je začela še bolj kričati.

„Prosim vas Mrakinja, ne razjezite me, tudi jaz znam biti huda!“

„Da, jezi vas, ker ste izprevideli svojo pregreho in nimate toliko poguma pripoznati, da ste ga ubili vi!“

„Bog mi je priča, da ga nisem ubila jaz!“ reče Kušarca.

„Ne lagajte!“ zaupije Mrakinja in vrže petelina Kušarci v obraz. In kakor bi trenil sta si bili obe v laseh. Kmalu so bile kite razdrte, lasje razmršeni, rokavi stegnjeni, da so izgledale kot ciganke. Ena je imela strgano jopo, ena srjaco.

Mrak je od daleč gledal, kako se znajo tepsti ženske, in se tako smejal, da se je moral nasloniti na zid. Ni se hotel mešati vmes, ker je dobro vedel, da je zaman zvoniti proti toči.

Ženski bi se trgali še dalje, če bi ne prišel Anton.

In kakor se v poletnem času začnejo zbirati črni oblaki in švigajo strele sem ter tja ter bobni grom, da se tresejo šipe, naposled pa se vsuje toča, tako je tudi začelo bliskati in grmeti v srcu Mrakinje. Bog pomagaj, če je bila Mrakinja huda!

Vzela je mrtvega petelina in šla z njim pred Kušarjevo hišo. Zdaj pa se je vsula toča.

„Vi, vi ste ga ubili in nikdo drugi, za vašim skednjem je ležal. Sram vas bodi, da ubijate nedolžno žival! Če je hodil k vam zobat koruzo, saj bi ga lahko zapodili, sicer pa pridejo večkrat tudi vaše kokoši k nam zobat in še nobene

vam nisem ubila. Če je vam pa res toliko pojedel koruze, mislite, da je ne morem plačati?“

„Moj Bog! Kakor stojim tukaj, tako sem jaz nedolžna! Meni še na misel ni prišlo pobijati vašega petelina. Jaz ga nisem ubila, naj se takoj pogreznem, če govorim neresnico!“ Tako se je opravičevala Kušarca, a vse nič ni pomagalo.

„Vi, vi ste ga ubili, ne tajite, sram vas bodi, da še lažete! Sicer se mi ljubi, iti vas tožit, ker pobijate nedolžno žival, ki sploh ni vaša!“

„Če pa toliko jadikujete po petelinu, ga vam pa plačam, da bo pokoj, tu imate dva goldinarja!“ ji reče Kušarca.

„Za Boga, kaj pa imate, se je vama zmešalo?“ In le s trudom je spravil ženski narazen. Zdaj pa se je vsula ploha nad njim.

„Ti cigan, veš, da se ne posvetiš več pri nas, drugače te oblijem z vodo in ne upaj več, da boš dobil našo Micko!“ Tako je kričala nad njim Mrakinja.

Naposled je vendar šla godrnjaje domov.

„Ti presneta baba, nisem verjel, da si tako močna, a močnejši je še tvoj jezik!“ S temi besedami jo je pozdravil Mrak.

„Tožit bom šla, tožit, in Bog ji pomagaj, ubijalki!“

„Pojdeš jo tožit, ker ti je strgala jopo in srjaco?“ se je norčeval Mrak. „Pa saj si ti začela s pretepom, te še lahko ona posadi za kakih 24 ur!“

„Zaradi petelina grem tožit, bomo že videli!“

„Idi takoj jutri s petelinom k sodniku, drugače bo Kokodajsk že smrdel!“

„Tako, tudi ti se norčuješ!“

spodar se je tako močno opeknel, da je moral v bolnišnico. In tudi že čez 90 let staro mater so komaj še rešili, ki pa je po treh dneh v sosedni hiši umrla. Zavarovan je bil komaj za 2800 kron, zato je v veliki revščini. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Velikovec. (Nasprotniki in slovenska veselica.) Kakor smo že omenili, bode nekatere nemške in nemškutarke neodrešene v našem mestu sijajna slovenska veselica tako v oči, da so pri raznih prilikah dali svoji zagrizenosti duška. Tako omiluje znani, tudi od Slovencev živeči dopisunček v protestantskih „Fr. Stimmen“ z dne 25. februarja Slovence iz okolice, češ, da smo jih „skup tromlali“, in da jim zato ni zameriti, „ker ne vedo, kaj delajo“. Temu obrekovalcu bode povedano, da se k veselici pač ni nikogar sililo, vsakdo je prišel popolnoma prosto; in da jih je prišlo tako lepo število, je pač dokaz, da se je v zadnjem času začelo daniti tudi v naši okolici. Kar se pa tiče izreka iz svetega pisma: „Saj ne vedo, kaj delajo“, to pa prav lepo prepustimo dopisniku „Fr. Stimmen“ samemu. To je dokazal s svojim skrupucanim dopisom. Kadar bo še kaj pisal, naj se prepriča o resnici, da ne bo zamenjal celovških tamburašev s šmihelskimi, katerih sploh ni. Čudi se, da so se tukajšnji obrtniki tako spozabili, da so prodajali slovenski „narodni kolek“. Tudi tu je pokazal svojo nevednost, bil je samo eden, ki je opravljal ta posel; in ali je to greh? Ali ne živijo vsi tukajšnji obrtniki celo več od Slovencev, kakor pa od Nemcev in nemškutarjev? Koliko je pa takih Slovencev, ki se spozabijo tako daleč, da Nemcem delajo take usluge? „Posebno čudno pa je,“ tako čveka dopisun dalje, „da je nekaj strogo napreden (stramm forschrittlieh gesinnt) pisar nemškega odvetnika tukaj — Gustav Jak — za veselico agitiral, pri veselici vodil tombolo in se razkrinkal kot Nemce-zrc.“ Na to bode le kratek odgovor ta, da naj nemškutarji pometajo pred svojim pragom. Če bi se na to šlo, kdo je več požrl druge narodnosti, potem pač Nemci dobijo prvo medaljo. K sklepu opominja dopisnik Velikovčane, naj ne podpirajo takih obrtnikov. G. dopisnik, kaj pa, če bi mi sulico obrnili? Potem bi vi še tinte ne bi mogli kupiti za taka poročila v vaš „lajbplatele“. Zopet v drugi številki istega lista je bilo brati v nekem dopisu iz Sinčevasi, da so zahtevali od slovenske veselice v Velikovu se vračajoči „iluminirani“ duhovniki v ponedeljek zjutraj v slovenskem jeziku dopolnilne vozne listke. Tu javno vprašamo vse udeležence slovenske veselice: Ali je bil kateri č. g. duhovnik z one strani Drave, ki bi se bil peljal proti Celovcu? Niti enega ni bilo. To pač jasno dovolj kaže, da je bil dotični službojoči uradnik tako pošteno „iluminiran“, da ni razločeval duhovnika od drugih ljudi. — Tako torej lažejo nemško-protestantski listi. Dober tek! — Umevno je, da se je tudi znani klobučar Grazhofer obregnil ob veselico in pri neki priliki „štram“-Nemce nagovarjal, da naj ne prestopijo praga v „Narodnem domu“. Ta ošabnost ne zasluži drugega odgovora, kakor vprašanje, kaj bi bilo s tem klobu-

„Oh ti uboga sirota, zaradi petelina en mesec ne boš mogla spati mirno!“

„Anton ne sme več k nam, ta cigan ne sme dobiti Micke!“

„Je morda on pobil petelina?“

„Če ne on, pa njegova mati!“

„No, Anton in mati ni vse eno!“

„Jaz pravim, da je ne dobi, pa konec besedi!“

„Bes te lopi, danes si že zgubila pamet!“

ji reče Mrak in odide v hlev.

Mrakinja pa je tisti dan neprenehoma mislila na petelina in na tožbo, a ko je napočil drugi dan in jo je Mrak vprašal, li pojde tožit ali ne, in ali je petelina že zavila v ruto, da ga ponese s seboj, je Mrakinja udarila moža po ustih in odšla v kuhinjo.

Tožit sicer ni šla Mrakinja, a jeza je trajala eno leto.

Prišel je pust; ko bi se Anton moral ženiti, in ženitev je morala izostati. Namesto da bi bil na ženitvi, je sedel Anton na pustno nedeljo doma in se jezil. Oh te ženske! Zaradi petelina taka zmešnjava in jeza! Morda Micke sploh ne dobi in to vse radi hudobnega petelina!

Neki poleten dan pa je ušel Mrakov mladi konj in sreča je hotela, da ga je ujel Anton in ga pripeljal na Mrakov dom.

In Mrakinji ni preostajalo drugega, kot spregovoriti prvo besedo.

Od takrat so se Mrakovi in Kušarjevi zopet sprijaznili in ko je prišel zopet pust, sta si Anton in Micka v cerkvi podala roke in si obljubila večno zvestobo.

čarjem, če bi tudi njegov prag prestopali sami „štram“-Nemci? Taki so oznanovaleci miru.

Globasnica. (Sv. misijon.) Tukaj smo obhajali od pepelnice do prihodnjega torka sv. misijon. Vodili so ga trije č. očetje jezuiti iz Ljubljane. S sv. misijonom smo vsi jako zadovoljni. Bil je to kaj lep čas za nas, katerega ne bomo pozabili nikoli. Udeležba je bila jako velika. Čutimo se jako počaščene, da je nas v tem času obiskal tudi mil. g. prošt iz Dobrlevasi ter slovesno zaključil sv. misijon.

Črna. (Občinska seja. — Velikodušen dar.) Dne 21. februarja je bila občinska seja. Na programu je bilo odobrenje lanskega računa. Kakor je razvidno iz računa, prizadevajo občini največje stroške ubogi, za katere je štela v lanskem letu še čez 2400 K. Tembolj hvalevredno je pa, da se še najdejo dobri ljudje, ki prostovoljno pomagajo občini zmagovati to ne malo breme. Gospa Herz Marija je podarila v ubožno blagajno pred kratkim 200 kron. Občinski odbor je sklenil in naprosil g. župana, da se omenjeni gospe iskreno zahvali za ta velikodušni dar. Občinski odborniki pa so se v znamenje hvaležnosti dvignili raz svojih prostorov. Bodi blagi gospej tudi tem potom izrečena prisrčna zahvala. Bog daj, da bi našla še drugih posnemovalcev, kajti ubogih je precejšno število.

Živnostenska banka. Vseji upravnega sveta Živnostenske banke dne 1. marca so predložili in odobrili bilanco za l. 1905. Ta izkazuje odšteti režijne stroške, davke itd. K 1,644.005,11 čistega dobička. Pravilna dotacija rezervnega fonda znaša K 90.614,36. Upravni svet je sklenil, da predlaga na občnem zboru dne 18. marca, da se od čistega dobička izplača 8 odstotna dividenda t. j. K 12 — za delnice, kakor v prejšnjem letu.

Ohranitev zdravja in varnost sta tako važna za vsakogar, da je treba vestno vpoštovati vse, kar ju speši. Zato se tudi našim gospodinjam ne more priporočati dovolj toplo, da ne smejo nikoli več rodbinske mize puščati brez Kathreinerjeve Kneippove sladne kave. Nepomešana ali obilo dodana zrnati kavi, je glede okusa in zdrave tečnosti vzor kavine pijače, ki se je ne odreče nihče več, kdor je spoznal nje dobrodelne učinke. Zlasti vsaka skrbna gospodinja takoj opazi radostnega srca, kako izdaten prihranek v gospodinjstvu dosega z uporabo Kathreinerjeve kave. Treba pa je paziti na to, da ima samo pristna Kathreinerjeva kava v zaprtih izvornih zavojih z varstveno znamko „župnik Kneipp“ tako odločilno prednost okusa po zrnati kavi. Posebno ne moremo dovolj iskreno svariti pred vsemi odprto odtehtovanimi oprazenimi izdelki.

Za velikovsko šolo so darovali: Č. g. duhovniki borovske dekanije, zbrani na pastoralni konferenci v Kapli ob Dravi, 8 kron. Peter Roblek, župan na Jezerskem, 5 kron. Jurij Traven, župnik na Obirskem, 10 kron. Franc Grafenauer, deželni poslanec na Brdu, 10 kron. Vesela družba, zbrana na dan sv. Jerneja v župnišću v Medgorjah, 4 krone. Martin Kragl, župnik v poklju na Polji pri Podčetrtku na Štajarskem, 6 kron. Č. g. Franc Petek, komendant na Reberci, je daroval svoj delež pri velikovski posojilnici v znesku 27 kron 90 vin. Nabirka pri slovesu č. g. A. Teulna med slovenskimi klubovi v Pliberku 20 kron. And. Orazem, valjni mlinar v Guštanju, ki se vsako leto spominja raznih zavodov in naprav s podporami, daroval je tudi letos 5 kron. Božidar Štifter, profesor v Kalugi na Ruskem, 5 kron. Slovenski klub v Velikovu namesto venca na krsto prezasluznega in prerano umrlega narodnega voditelja mil. gosp. stolnega prošta Lamberta Einspielerja 24 kron. Č. g. Simon Greiner, župnik v St. Jakobu ob cesti, namesto venca na krsto blagega pokojnika, mil. g. prošta Lamberta Einspielerja, 10 kron. Hranilnica in posojilnica v St. Lenartu pri sedmih studenih je od svojega čistega dobička vsled sklepa letnega občnega zbora darovala 50 kron. Odborniki občine Bistrica pri Pliberku namesto venca na grob mil. g. prošta Lamberta Einspielerja kot častnega občana bistriške občine 12 kron; č. g. Franc Marinič, župnik v Šmihelu pri Pliberku, v ravno ta namen 3 krone. Ob godovanju mil. g. prošta Matije Randl-a v Dobrlevasi dne 22. svečana zbrani rodoljubi 14 kron 20 vin. Valentin Kriegl, krojaški mojster v Zakamnu pri Zilski Bistrici, 2 kroni. Iz nabiralnika hranilnice in posojilnice v Sinčevasi 6 kron. Vkup 222 kron 10 vin. Hvala lepa! Živel nasledniki! Izkazani znesek se je odposlal družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Iz države framazonov in socijalnih demokratov.

Iz Francije prihajajo dan za dnem prežalostne vesti. Država je sklenila, vzeti katoličkom cerkev, župnišča in kar imajo cerkve lasti. Z orožjem prodirajo v cerkve, razbijajo cerkvene duri, ker katoličani policiji in uradnikom nočejo odpirati. Omare v zakristijah in blagajne razbijajo, ker v mnogih krajih noben ključavničar uradnikom noče pomagati. Duhovnike, ki ugovarjajo sili, pretepajo. Na stotine katoličanov odgnali so v zapor, ljudje vseh stanov, vsake starosti morajo v ječo! In to prepogostoma vsled krivega pričanja plačanih biričev liberalcev in socijalnih demokratov. Vladni agentje prihajajo civilno preoblečeni, in če se katoličani branijo proti napadu tujih teh ljudi, obsoja jih francoska sodnija na leto v ječo!

V začetku vsaj gospa niso radi zapirali; dali so jih le v cerkvi pretepati, in tako pretepati, da je marsikatera bila hudo ranjena. Zadnji čas pa vlačijo gospe in gospodične, matere in hčere iz cerkve — v ječo, in jih obsojajo kot hudodelke.

Neki delavec zaklical je pred cerkvijo: „Živel Kristus!“ Zavoljo tega so ga zaprli in obsodili, ker je baje klical k uporu!

Tako postopajo proti katoličanom!

V Parizu prodira poulična sodrga v cerkve, napada katolike, ki so prišli molit, razbija oltarje, podobe, sežiga jih ali skruni jih! V neko cerkev škofije karkasanske prodrli so, skrunili cerkev na najgrši način, odprli tabernakelj in vanj zaprli — psa!

Proti tem se pa policija in vlada ne gane!

Sv. Avgustin je nekoč dejal: Kaj je država brez pravice, kot velika družba roparjev? In ti roparji ne ropajo le cerkve, oni ropajo še dosti hujske navadno premoženje. Pazimo, da mi ne pridemo tako daleč!

Zadnje dni se je to postopanje ustavilo; katoličani so se začeli braniti s silo in vlada je morala odstopiti in odložiti svoje ropanje na pozneje.

Društveno gibanje.

Društvo „Učiteljski dom“ napravi svoj redni občni zbor v sredo dne 21. marca ob 4. uri popoldne v dvorani rokodelskih pomočnikov v Celovcu. Na dnevnem redu je: 1. Govor: Pomen materinega jezika o vzgoji otrok v luči moderne pedagogike. Predava gosp. msgr. Podgorc. 2. Poročilo gg. tajnika in blagajnika. 3. Slučajni nasveti.

Vabilo na letni občni zbor zilske podružnice slovenskega planinskega društva v Ljubljani v četrtek dne 22. marca t. l., ob 7. uri zvečer, v dvorani „Buchenwald“, Vetrinjsko območje v Celovcu. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo tajnika in blagajnika. 2. Volitev dveh pregledovalcev računov. 3. Pogovor o preosnovitvi podružnice. 4. Nasveti. K obilni udeležbi se vabijo vsi člani; posebno je želeli, da bi se celovski člani polnoštevilno udeležili. Načelnik.

Izobraževalno društvo Rožek priredi dne 19. t. m., na dan sv. Jožefa, svoj občni zbor pri Rutarju v Dolinčah ob 3. uri popoldne. Na sporeda je med drugim tudi govor gosp. tajnika čebelarstva iz Ljubljane o čebelarstvu. Vse čebelarje rožeške okolice vabimo k poučnemu in zanimivemu predavanju. Po zborovanju je prosta zabava s petjem in predstavljale se bodo meglene podobe iz življenja Kristusovega in druge. K obilni udeležbi vabi vse Slovence in Slovenke odbor.

Šteben. (Občni zbor. — Zborovanje.) V nedeljo popoldne ob 3. uri ima pri Zlokarju slovenska požarna bramba svoj občni zbor z navadnim sporedom, nato pa ima izobraževalno društvo svoje mesečno zborovanje s poučnim govorom. K polnoštevilni udeležbi vabi odbor.

Slov. katol. akad. društvo „Danica“ na Dunaju si je izvolilo za 24. tečaj sledeči odbor: Predsednik: phil. Mirko Božič; podpredsednik: cand. jur. Josip Jerič; tajnik: phil. Alois Juvan, blagajnik: phil. Izidor Modic; knjižničar: phil. Ernst Tomec, gospodar: jur. Jože Oblak.

Volilna reforma v državnem zboru.

Prošli teden je prišla na dnevni red volilna reforma v državnem zboru. Izmed ministrov je govoril minister za notranje zadeve, grof Bylandt-Rheidt. Skliceval se je na govore ministrskega predsednika, barona Gautscha, o volilni reformi ter iznova poudarjal, da hoče biti vlada vsem narodom avstrijskim s splošno volilno pravico enako pravična. Vlada je prepričana, da bo splošna volilna pravica ozdravila nezdrave razmere v državnem zboru. Minister je priznal, da z razdelitvijo volilnih okrajev pač ni zadovoljna nobena stranka; ali izjavil je tudi, da vlada ne bo nasprotovala upravičeni izpremembi volilnih okrajev, ako jo bo predlagal odsek, kateremu se izroči načrt volilne reforme po razpravi v zbornici.

Za ministrom je govorilo že veliko govornikov raznih strank. Prvi je bil poslanec iz veleposestva, dr. Grabmayer, ki je znan kot dober govornik. Govoril je seveda proti temu, da bi dobili Slovani večino v zbornico. Grabmayerjev govor je bil sicer res prav dober, ali uspeha pa posebno pri slovanskih poslancih ni in ne bo imel.

Izmed slovenskih poslancev je prvi govoril štajarski poslanec Robič, ki je odločno zavračal krivico, ki se je zgodila štajarskim in koroškim Slovincem po vladnem načrtu volilne reforme.

Ako Štajarska dobi 28 poslancev, potem morajo pač dobiti Slovenci na Štajarskem, ki tvorijo eno tretjino prebivalstva, devet poslancev, ali pa vsaj osem. Najmanjši slovenski volilni okraj šteje 58.500 prebivalcev, največji pa celo 74.700, dočim šteje najmanjši nemški okraj 42.000 duš, največji pa še vedno manj kakor najmanjši slovenski. V Gradcu je celo volilni okraj s samo 12.000 prebivalci. Celjski mestni okraj šteje samo 29.000 prebivalcev, okoliški pa skoraj 75.000. Ali je to enaka volilna pravica? In na Koroškem se je priznala Slovincem volilna pravica samo v enem okraju, ki šteje 37.000 Slovencev, vseh drugih 53.000 uradno naštetih Slovencev ostane brez poslancev. In še celo tako imenovani „slovenski“ okraj ni gotov za Slovence. Ta razdelitev okrajev na Koroškem je naravnost satanska. (Dr. Lemiš se škodoželjno smeje in ugovarja.) Na Koroškem so se razdelili volilni okraji po znanem reku: „moč nad pravico“. (Lemiš kliče: „Saj koroški Slovenci rajši volijo nemškega poslanca.“) Ako odsek ne predrugači te krivice, je vladni načrt nesprejemljiv.

Izmed vseh govornikov, ki so dosedaj govorili, še niti eden ni bil zadovoljen z vladnim načrtom. Mladočeški poslanec Kaftan je dokazoval, da bi morali Slovani dobiti najmanj 275 poslancev, Nemci pa samo 173, ne pa 205. Italijanski poslanec Pitacco sicer z veseljem pozdravlja splošno volilno pravico, ali trdi, da je vladni volilni načrt velikanska krivica za Italijane, ker ti izgube po njem kar tri poslance na korist Slovanom. Izmed socijalnih demokratov je govoril dr. Adler, ki je pozdravljal splošno volilno pravico in se izjavil za vladni načrt z nekaterimi izpremembami.

Vladni načrt se odkaže odseku 48 članov, v katerem bo 7 Poljakov, 7 mladočehov, 6 nemških nacionalcov, 4 nemški liberalci, trije ustavoverni veleposestniki, trije poslanci središča, 4 Jugoslovani, dva konservativca, dva Italijana, 1 Vsenemec, 1 socijalni demokrat, 1 Malorus, 1 Rumun, 3 krščanski socijalci in 3 divjaki. Izmed Jugoslovancev so odločeni za odsek dr. Šusteršič, dr. Ploj, Ivčević in dr. Ferjančič. Izmed koroških Nemcev baje ne bo nobenega v odseku.

O nadaljnjih razpravah bomo redno poročali.

Dopisi.

Iz Vogrč. (Nesrečno žganje.) Kakor marsikje, tako smo tudi pri nas z žalostjo opazovali, koliko hudega napravi ta strupena pijača. Ne bom našteval onih zlodejstev, ki tako glasno vpijejo po maščevanju, nesrečnih zakonov, grdih pretepov, smilijo se mi le eni, in to so nedolžni otročiči, uboga mladina, ki se iz šole stopivša kar sproti pokvarja, ko sliši in vidi reči, ki jih na tem mestu zapisati ne smem. Ko je pred pol drugim letom v gostilni za mizo pri glažku umrl mož, ki je imel patent za žganjetoč, smo mislili, da bo pri nas zdaj šnopsa konec, zakaj vlada sama je spoznala, koliko žganje ljudstvu, posebno kmetu in delavcu, škoduje. Zato se deluje povsod na to, da bi se število žganjetočev zmanjšalo. In res, vsa čast in hvala bodi v tem oziru našemu okrajnemu glavarstvu. Pa glejte, zdaj se oglasita kar dve vdovi in vložita prošnji za žganjetoč, in sicer ena kar na debelo, druga na drobno in „boljše vrste“. Okrajno glavarstvo vpraša občinski zastop, je li prodaja žganja tukaj potrebna ali ne, in čudno, kaj se zgodi: Občinski zastop sklence na predlog naših treh odbornikov pri seji dne 13. svečana, da je žganje potrebno, zato ker ga bajtarji kupujejo za malo južino. Neki odbornik, ki ima več otrok, še pristavi, da se otroci ne kvarijo v gostilni, ampak da se žganja že doma navadijo. No, zdaj pa imaš. V enem trenutku je pozabljeno vse: uboji in poboji, pretepi, plavi ponedeljki in torki, solze žen, jok in stok nedolžnih otrok. Le pol ure od nas je tovarna, v Pliberku pa tri prodajalne za šnops, pa bi se za potrebo ne moglo dobiti. Ali se ne dajo dokazati vsi škandali, ki so prišli po žganju, kadar hočete? Ali tukaj se je šlo le za profit, ker sta baje vdovi podpore potrebni, čast vam za to skrb, pa sramotno, da jim ne veste drugače pomagati, kakor da jim daste strup v roko. Toliko je tožb zaradi slabih poslov, ko bi pa lahko sami veliko slabega odvrnili, pa pljunete v lastno skledo. Možaki, zaslužili ste, da bi širni svet izvedel za vaša imena. Vi pa, pošteni srenjski poglavarji, župani, odborniki, ne trpite žganjarjev, ne prodajalcev te nesrečne pijače v svoji soseski, da se vam vaša srenja ne bo izpremenila v jamo razbojnikov in nesreče! Poskrbljeno pa je, da iz tega kraja pride v „Mir“ vse, kar bo bodisi hvale bodisi graje vredno, zakaj naj je voda še tako dobra, se pač usmradi, če le stoji. Mora biti vetra, da jo pregiblje in očisti. Prav nikogar pa ni treba zaradi tega dopisa dolžiti. Pisal sem,

ne toliko zavoljo dane mi naloge, ampak ker si štejem to v svojo sveto dolžnost!

Iz Amerike. Cenjeni g. urednik! Ko sem se pred enim letom poslavljaj od koroških znancev in prijateljev, sem tudi Vam obljubil, da bodem včasih kaj poslal za Vaš list. A do sedaj nisem imel priložnosti in tudi ne časa, kaj pisati. Tudi takih posebnih novic ni bilo do sedaj, katere bi bralce Vašega cenjenega lista zanimalo. Zdaj pa imam nekaj sporočiti in sicer: „Kako se spoštujejo tukaj v Ameriki katoliški zaslužni duhovniki in redovniki in redovnice.“

Pred 14 dnevi je umrl tukaj v Št. Pavlu najstarejši duhovnik msgr. Roux, rojen na Francoskem. Ta starček je bil posvečen za duhovnika leta 1840 in je deloval vse svoje dni v Minnesoti, in sicer največ v Št. Pavlu, v glavnem mestu te države. Bil je on tudi eden prvih naseljenikov tega mesta, katero se je začelo zidati leta 1847 in štelu tega leta samo 50 duš belih prebivalcev. Indijancev seveda je bilo takrat še po celi krasni Minnesoti dovolj, in med temi je delal ta duhovnik največ. On je prav po očetovsko skrbel za svoje ovčice in veliko število „rdečih“ je on pridobil za katoliško cerkev. Kakor prej rečeno, je živel on največ časa v Št. Pavlu in si tudi tukaj pridobil veliko prijateljev, kar je pričal njegov pogreb. Čeravno je tukajšnja katedrala precej velika, bila je tokrat premajhna, ko so se opravljale zadušnice za tega blagega moža. Zbranih je bilo eden nadškof, 6 škofov, blizu 50 duhovnikov in veliko posvetnega ljudstva. Tudi tukajšnji uradi, čeravno se uradniki navadno ne brigajo za katoliško cerkev, ker je majhno število od njih katoličanov, so bili vsi zastopani, da izkažejo zadnjo čast temu zaslužnemu duhovniku.

Nič manj slovesno pa je bilo včeraj 6. t. m., ko smo pokopali predstojnico šolskih sester (Notre dame-sester) pri fari sv. Neže, sestro Angelo Merici. Šele 51 let stara se je preselila v večnost. Celih 30 let je delala neumorno za pouk in v probujo mladine in si pridobila pri tej priložnosti veliko prijateljev, kar je pričal njen pogreb. Ob navzočnosti mil. g. nadškofa Irelanda, 20 duhovnikov, blizu 100 učiteljic šolskih sester, je daroval škof Trobec iz St. Clouda, bivši župnik pri sv. Neži, za umrlo sestro ob veliki asistenci sveto mašo in nadškof je imel jako lep govor, v katerem nam je podal celo življenje umrle, njeno 30letno redovniško delovanje ter predstavljal njeno življenje v zgled vsem, kateri hočejo po smrti doseči večno veselje. Ljudstva je bilo polno v cerkvi in mnogo ljudi je jokalo, ko so nesli krsto iz cerkve in so vzeli zadnjikrat slovo od te dobre, zlate duše. N. v m. p.!

Zdaj pa bode, mislim, za enkrat dovolj. Prosim g. urednik, popravite malo mojo slovenščino in opilite te vrstice, če so za list. Prihodnjič Vam pa hočem malo povedati, kako se tukaj mesta zidajo in kako ta mesta rastejo. Za sedaj pa srčen pozdrav vsem rojakom. Josip Varh.

Gospodarske stvari.

Črtice o govedarstvu.

(Piše Fr. Dular.)

V tisti deželi je blagostanje doma, v kateri napreduje živinoreja in v kateri cvete poljedelstvo.

(Dalje.)

Zakaj si je pomagal prej imenovani kmet tako hitro na noge, utegnil bi me vprašati kateri izmed „Mirovih“ čitateljev. Zato, ker se pri volih več priredi. Zakaj in kako, o tem bodo vas, dragi bralci, poučile sledeče vrstice!

1. Voli niso gledé na klajo tako izbirčni, kakor konji.

2. Volovska klaja je mnogo cenejša od konjske, ker konjem morate dajati pri bolj težavnem delu dragega ovsa, vprežnim volom pa ne, odnosno samo pri jako težavnem poslu.

3. Konj, ki je navajen dan za dnevom voziti in delati, zbolí večkrat kaj lahko, če se preneha naenkrat v vožnjo. Volom pa tudi dalje časa trajajoči počitek (več dni in več tednov) ne škoduje.

4. Sploh pa voli niso podvrženi tako čestim in tako mnogovrstnim boleznim, kakor konji. Konji se namreč kaj lahko prehlade, dobe nahod, pljučnico, smoliko, kóliko (ujedanje), mrtvoudnost zadnjega dela telesa, različne kopitne bolezni itd.; volov pa ne napadajo ravno navedene belezni, ali le izjemno. Mnogo kónj pogine od ujedanja (kólike), a pri volih je ta bolezen neznana.

5. Ako si zlomi konj nogo, ali se kako drugače ponesreči, dobite samo za njegovo kožo nekoliko kronic, a za meso navadno ne vinarja, ker konjske mesnice so v naših krajih le prav redke. Nasproti temu prodate vola z zlomljeno nogo mesarju, ali porabite meso za dom. Tudi v

tem oziru je med volom in konjem velikanska razlika.

6. Volov ne trebate tako skrbno snažiti in tako gleštati kakor konje.

7. Konjska oprava je mnogo dražja od volovske.

8. Volovski gnoj je za njive mnogo boljši od konjskega.

9. Za oranje, in sicer posebno v goratih krajih, so goveda mnogo boljša in sposobnejša od kónj.

10. Na močvirnati in sploh na mehki zemlji so goveda boljša in pripravnejša za vprego, ker se ne vdirajo tako globoko v zemljo, kakor konji.

11. Voli so močnejši in za počasna dela sposobnejši, nego konji.

12. Sploh so voli mirnejši in pri vožnji se ne pripeti toliko nesreč, kakor pri vožnji s konji.

13. Ko se voli postarajo, podebelite (spitate) jih in jih daste za drag denar mesarju. Konje pa vpregate, dokler so za delo sposobni, a ko ne morejo voziti, nimate od njih druge koristi kakor kože.

14. Kdor se peča samo s poljedelstvom in z vošnjami za domače potrebe, za tistega so voli mnogo boljša, mnogo koristnejša in mnogo dobičkanosnejša vprežna živina, nego konji, kar naj bi si vsi „Mirovi“ čitatelji prav dobro zapomnili, in naj bi se tudi po tem nauku ravnali. Velikokrat in mnogo prepogosto se dogodi, da poženejo lepi konji, bliščeča se konjska oprava in lep koleselj mnogo kmetij na boben.

Za kmeta so torej voli koristnejša vprežna žival od kónj. No, kdor pa ima zraven poljedelstva še druge postranske, zlasti hitre vožnje, tisti mora seveda držati za vprego tudi konje, ker oni so mnogo hitrejši in vztrajnejši od volov. Razum tega delajo konji lahko ob vročini in ob mrazu, po zmrzlih, po polzkih in po nasutih, trdih potih, in sicer ves dan, če se le izvzame 1 do 2 uri trajajoči dopoldanski odmor.

(Dalje sledi.)

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji v Prevaljah, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bo imela svoj

letni občni zbor

dne 18. marca 1906, popoldne ob 3. uri, v Farni vasi v hranilnični pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo o delovanju hranilnice in posojilnice za leto 1905 in odobrenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.

5. Razni nasveti.

K obilni udeležbi vabi vse zadružnike

načelstvo.

NB. Ako ob določeni uri ne bode zastopano po § 35. zadostno število vplačanih deležev, se bode uro pozneje sklepalo brez ozira na udeležbo.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Sinčivasi, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bo imela svoj

letni občni zbor

dne 28. sušca 1906, ob 10. uri dopoldne, v uradni sobi hranilniški v Sinčivasi s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo o delovanju hranilnice in posojilnice za leto 1905 in odobrenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.

4. Razni nasveti.

K obilni udeležbi vabi vse zadružnike

načelstvo.

NB. Ako ob določeni uri ne bode zastopano po § 35. zadostno število vplačanih deležev, se bode uro pozneje sklepalo brez ozira na udeležbo.

Služba cerkovnika in organista

se odda s l. majnikom t. l. v Mižici na Koroškem. Prosilci, ki so orglarsko šolo obiskovali, naj se do 1. aprila oglasijo pri cerkvenem predstojništvu v Mižici, pri katerem se tudi natančneje poizve.

Tri goldinarje

stane poštni zabojček 5 kil (okrog 50 do 60 komadov) lepo sortiranega toaletnega mila, vijolice, vrtnice, heliotrop, mošus, šmarnice, breskvini cvet, itd.

Razpošilja po povzetju

„podjetje Manhattan“,

Budapešta, VII., ulica Bezerédy 3.

Svoji k svojim!

Opozorjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta ZAGREBA.

Ista zavaruje na Štajarskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje:

glavni zastop „CROATIE“ v Celovcu

Valentin Jug, benediktinski trg št. 4.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Koroške.

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Podpisani priporočam slavnemu občinstvu in čebelarjem izboren **med**, garantiran pitanec, v škatljah po 5 kil, v škafih po 20, 30 in 40 kil. . . . po K 1'16; pravi naravni **brinjevec** . . . liter „ „ 2'60; **slivovko**, tri leta staro . . . liter „ „ 1'60; **vinsko žganje** iz domačih drož liter „ „ 2'—.

V večjih množinah po dogovoru. Za pristnost se jamči.

Egidij Jeglič,

Selo, pošta Žirovnica (Gorenjsko).

Absolutno zajamčeno pristno mašno vino

priporočal je ljubljanski knezoškofjski ordinarijat veleč. duhovščini za nakup pri **kmetijskem društvu** (zadrugi) v **Vipavi** zato, ker je pod strogim nadzorstvom župnika-dekana v Vipavi. — Razpošilja se od 56 litrov naprej **fino staro in novo namizno vino** po 40 do 50 kron za 100 litrov loko kolodvor Postojna. — Vino je jako milega okusa, ker je napravljeno po novem francoskem načinu. — Večje množine se zaračunajo nekoliko ceneje. — V zalogi so tudi finejša sortirana vina, **pinela** po 50 K, **stari beli burgundec** po 60 K ter stara buteljska vina.

Želodčne bolezni

so večkrat posledice zanemarjenega slabega prebavljanja in se pokažejo največkrat kot slab tek, **otrdelost trebuha**, **gorečica**, **napijenost**, **slabost**, **slab okus**, **glavobol** itd. ter se večkrat razširijo v težko bolezen, ako se pravočasno ne odpravijo.

Kot izvrstno sredstvo proti vsem boleznim izhajajočim iz pokvarjenega želodca so se izkazale že desetletja kot Marijacejske povsod znane in priljubljene

Brady-jeve želodčne kapljice

vsled svojega **tek vzbujajočega**, **želodec krepčajočega** in **čistečega** učinka.

Cena stekleničici z navodilom K — 80, dvojna steklenica K 1'40.

Pri kupovanju v **lekarni** zahtevajte izrecno pristne **Brady-jeve želodčne kapljice** in se ne dajte pregovoriti s kakim drugim izdelkom. Pazite na zavoje v rdeči škatlici s podobo Matere Božje kot varstveno znamko in na podpis

C. Brady

Osrednja zaloga C. Brady-jeva lekarna, Dunaj, I., Fleischmarkt št. 1/385, razpošilja proti gotovini ali po poštne povzetju za K 5.— šest majhnih ali za K 4.50 tri velike steklenice poštne prosto in brez nadaljnjih stroškov.

Zakonito zavarovano.

Vsako ponarejanje in ponatiskovanje kaznivo.

Edino pravi je Thierryjev balsam

le z zeleno znamko z nuno.

Staroslačen **neprekoslje** zoper molenje prebavljanja, krče v želodcu, koliko, prehlajenje (katar), prsne bolezni, influenco itd. itd.

Cena: 12 malih ali 6 dvojnati steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patent. zamaškom K 5.— franko.

Thierryjevo centifolijsko mazilo splošno znano kot „non plus ultra“

za vse še tako zastarele rane, vnetja, poškodbe, ture in uljesa vseh vrst. — Cena: 2 lončka K 3'60 franko razpošilja le proti predplači ali povzetju

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Knjižico s tisoči zahvalnih pisem zastoni in franko.

Dobiva se skoro v vseh lekarnah in medicinskih drogerijah.

Laneno olje, pristno,

ima v zalogi in ga pošilja podpisani po povzetju ali če se denar naprej pošlje. Cena po dogovoru. Na zahtevo se pošlje vzorec.

Alojzij Trampuš,

izdelovalec lanenega olja v Golembrodu pri Medvodah, Kranjsko.

O V E S

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Uzorce po 5 kil s pošto franko proti 3 K 20 vin. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golie pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

„Goriško vinarsko društvo,“

registrovana zadruga z omejeno zavezo

v Gorici

ima v svojih zalogah in prodaja

naravna in pristna vina

iz Brd, z Vipavskega in s Krasa.

Razpošilja na vse kraje od 56 litrov naprej.

Vzorci vin pošilja na zahtevo.

Cene zmerne, postrežba točna in reelna.

Sedež društva:

Gorica, ulica Barzellini št. 25.

500 do 1000 kg pristnega zmetanega medu

lastnega čebelnjaka odda v posodah po 4½ kg za 9 K. Za odjemalce večje množine cena po dogovoru. **Janez Šervicelj**, pošta Podravlje na Koroškem.

Učenca,

iz dobre hiše, slovenskega in nemškega jezika zmožnega, se sprejme takoj v trgovino s specerij-skim blagom. Kje? pove upravništvo „Mira“.

2000

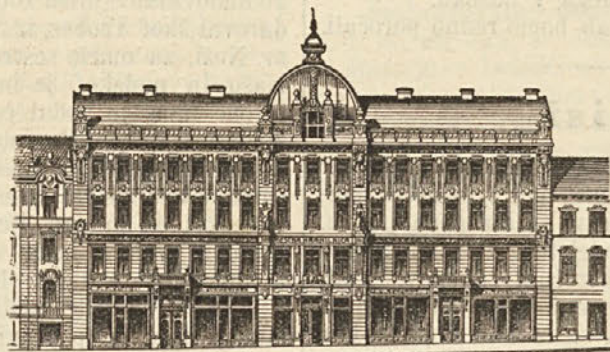
lepih, močnih, visokodebelnatih **sadnih drevesc**, žlahtnih vrst, komad po 35 vin., ima na prodaj to pomlad **Anton Schiffrer**, ekonom v Žabnici, šte. 29, p. Škofja Loka, Kranjsko. Pošiljalo se bode zanesljivo dobro blago proti takojšnjemu plačilu. Več po dogovoru.

Stanje

hranilnih vlog:
22,000.000 kron.

Rezervni

zaklad:
nad 760.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v lastni hiši v Prešernovih ulicah št. 3,

poprej na Mestnem trgu zraven rotovža,

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4¾% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto voljo dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2,000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Prodaja srečk proti mesečnim odplačilom.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predjume na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.